

provincie
groningen

Aan geadresseerde

bezoekadres: Martinikerkhof 12

postadres: Postbus 610
9700 AP
Groningen

algemeen telefoonnr: 050 316 49 11

algemeen faxnr: 050 316 49 33

www.provinciegroningen.nl
fo@provinciegroningen.nl

Datum : 13 MEI 2008
Briefnummer : 2008-25.173/20/A.16, MV
Zaaknummer : 101225
Behandeld door : Dijkstra C.H.
Telefoonnummer : (050) 316 4297
Antwoord op :
Bijlage :
Onderwerp : Vergunning Wet milieubeheer varkenshouderij
Van Strien gem. Eemsmond.

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij zenden wij u:

- een exemplaar van het definitieve besluit ingevolge de Wet Milieubeheer met betrekking tot de vergunningaanvraag van Van Strien voor de aan de Emmaweg te Uithuizen te vestigen inrichting voor het houden van varkens;
- een exemplaar van de kennisgeving van terinzagelegging;
- een exemplaar van de samenvatting van de inhoud van deze beschikking (informatieblad).

Voor verdere informatie verwijzen wij u kortheidshalve naar de inhoud van de bovenvermelde stukken.

Hoogachtend,

Gedeputeerde Staten van Groningen:

, voorzitter.

, secretaris.

GEDEPUTEERDE STATEN

provincie
groningen

bezoekadres: Martinikerkhof 12

postadres: Postbus 610
9700 AP
Groningen

algemeen telefoonnr: 050 3 16 49 11

algemeen faxnr: 050 3 16 49 33

www.provinciegroningen.nl
fo@provinciegroningen.nl

GEDEPUTEERDE STATEN

KENNISGEVING

BESLUIT Wet milieubeheer (Wm)

Gedeputeerde Staten hebben aan mevr. H.D.M.L. Van Strien te Poortvliet ingevolge de Wet milieubeheer een vergunning verleend voor een aan de Emmaweg ongenr. (tussen nrs. 13 en 15) te Uithuizen te vestigen inrichting voor het houden van varkens.

Tegen de ontwerpbeschikking zijn zienswijzen ingebracht. Deze zienswijzen en de behandeling daarvan zijn beschreven in de overwegingen van de definitieve beschikking. De behandeling heeft geleid tot enkele wijzigingen in de vergunning en de voorschriften. De wijzigingen zijn in het besluit nader aangegeven.

Terinzagelegging

Het besluit met de bijbehorende stukken liggen ter inzage van 19 mei 2008 tot en met 30 juni 2008 in het gemeentehuis van Eemsmond, Hoofdstraat-West 1 te Uithuizen.

Beroep

Tot en met 30 juni 2008 kan tegen het besluit beroep worden ingesteld door:

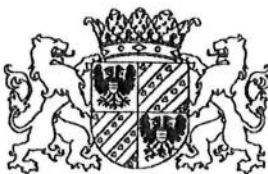
- degenen die zienswijzen hebben ingebracht tegen de ontwerpbeschikking Wm;
- belanghebbenden aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingebracht tegen de ontwerpbeschikking Wm;
- de adviseurs die gebruik hebben gemaakt van de gelegenheid advies uit te brengen ter zake van de ontwerpbeschikking;
- degenen die zienswijzen hebben tegen de aangebrachte wijzigingen ten opzichte van de ontwerpbeschikking.

Het beroepsschrift kunt u richten aan de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Als u beroep instelt kunt u ook de Voorzitter, voornoemd, vragen met betrekking tot het besluit een voorlopige voorziening te treffen.

Voor meer informatie over het besluit Wm kunt u contact opnemen met de heer F. Ijpelaar van de Afdeling milieuvergunningen, tel. 050-3164704.

INHOUDSOPGAVE OVERWEGINGEN

A.	AANVRAAG VERGUNNING	3
A.1	Algemeen	3
A.2	Beschrijving aanvraag	3
A.3	Beoordeling van de aanvraag	3
B.	PROCEDURE.....	5
B.1	Achtergronden	5
B.2	Wettelijke kaders	5
B.3	Coördinatie	6
B.4	Terinzagelegging ontwerpbesluit.....	6
B.5	Adviezen/gedachtewisseling	8
B.6	Zienswijzen	8
C.	GRONDEN VAN DE BESLISSING	29
C.1	Wettelijke bepalingen	29
C.2	Bestaande toestand van het milieu	29
C.3	Gevolgen voor het milieu.....	29
C.3.1	<i>Geluid</i>	29
C.3.2	<i>Trillingen</i>	30
C.3.3	<i>Stank</i>	30
C.3.4	<i>Stof</i>	33
C.3.5	<i>Externe veiligheid</i>	34
C.3.6	<i>Verzuring</i>	34
C.3.7	<i>Bodem</i>	35
C.3.8	<i>Afval- en reststoffen</i>	35
C.3.9	<i>Afvalwater</i>	36
C.3.10	<i>Verruimde rijkweidte</i>	37
C.3.11	<i>Overige toetsingskaders</i>	38
C.4	Redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen	42
C.5	Milieubeleidsplan en art. 10.14 Wm	42
C.6	Provinciale milieuverordening	42
C.7	Richtwaarden en grenswaarden.....	43
C.8	Instructieregels	43
C.9	Bindende ministeriële aanwijzingen	43
C.10	Strijd met algemene regels.....	43
C.11	Overige beleidskaders.....	43
C.12	Integrale afweging	43
D.	ONGEWONE VOORVALLEN MET MILIEUSCHADELIJKE EFFECTEN	44
E.	AFSLUITENDE OVERWEGING	44
	VOORSCHRIFTEN.....	45

GEDEPUTEERDE STATEN DER PROVINCIE GRONINGEN

Groningen, 13 mei 2007

Nr. 2008-24.728/20/A.16, MV

Zaaknummer 101225

verzonden:

13 MEI 2008

Beschikken hierbij op de aanvraag van H.M.D.L. van Strien, om een vergunning ingevolge artikel 8.1 lid 1 sub a. en c. van de Wet milieubeheer (Wm), voor het oprichten en in werking hebben van een inrichting voor het mesten van vleesvarkens aan de Emmaweg te Uithuizen.

OVERWEGINGEN

A. AANVRAAG VERGUNNING

A.1 Algemeen

Op 3 februari 2006 ontvingen wij een brief van burgemeester en wethouders van de gemeente Eemsmond, gedateerd 26 januari 2006, kenmerk KI/1 mo.19. Deze brief betrof het ingevolge art. 2:3 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) doorzenden van de aanvraag d.d. 21 april 1997, om een milieuvergunning (aanvraag ingevolge artikel 8.1 lid 1 sub a. en c. van de Wet milieubeheer) voor het oprichten en in werking hebben van een inrichting voor het mesten van maximaal 6.312 vleesvarkens in een groen-labelstal, ontvangen door burgemeester en wethouders van Eemsmond op 22 april 1997. De inrichting is geprojecteerd op een perceel aan de Emmaweg te Uithuizen, tussen de nrs. 13 en 15, kadastraal gemeente Uithuizen, sectie G, nr 10.

A.2 Beschrijving aanvraag

De aanvraag betreft een bedrijf voor het houden van in totaal maximaal 6.312 vleesvarkens. De nieuw te bouwen stal bestaat uit twee delen met elk 2 afdelingen voor maximaal 288 vleesvarkens en 12 afdelingen voor maximaal 215 vleesvarkens. De ventilatie van de stal geschiedt mechanisch en wordt middels een computersysteem afgestemd op de behoefte van de dieren. De mechanisch uit alle afdelingen en de voeropslagruimten afgevoerde lucht wordt door luchtwassers geleid.

De stal is zodanig uitgevoerd dat, met inachtneming van de normen voor dierwelzijn, de emissie van ammoniak, stankveroorzakende stoffen en stof wordt beperkt.

De dieren worden deels gevoerd met restproducten van de voedingsmiddelenindustrie. Ten behoeve van aan- en afvoeren van dieren, aanvoeren van voer en afvoeren van mest vindt transport van- en naar de inrichting plaats.

A.3 Beoordeling van de aanvraag

De vergunning kan, ingevolge artikel 8.10, eerste lid van de Wet milieubeheer (Wm), slechts in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. Artikel 8.11, tweede lid, Wm bepaalt dat een vergunning in het belang van de bescherming van het milieu onder beperkingen kan worden verleend. Ingevolge het derde lid van dit artikel moeten aan een vergunning de voorschriften worden

verbonden die nodig zijn ter bescherming van het milieu. Daarbij wordt er van uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast.

Voor zover door het verbinden van voorschriften aan de vergunning de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, niet kunnen worden voorkomen, moeten aan de vergunning de voorschriften worden verbonden die de grootst mogelijke bescherming bieden tegen die gevolgen, tenzij dat redelijkerwijs niet kan worden gevergd.

Uit dit samenspel van bepalingen kan worden afgeleid dat de vergunning moet worden geweigerd, indien niet door het stellen van beperkingen en voorschriften de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken in voldoende mate kunnen worden beschermd, en door vergunningverlening niet kan worden bereikt dat de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast.

Bij aanvragen om vergunningen voor inrichtingen waarin op bedrijfsmatige wijze dieren worden gehouden, is in dit verband met name de toetsing van de van de inrichting te duchten stankhinder en de ammoniakbelasting belangrijk.

Na de ontvangst van de aanvraag door de gemeente Eemmond op 22 april 1997, en na de doorzending aan de provincie, zijn de aanvraag en de daarbij behorende bijlagen aangepast c.q. aangevuld. De aanvraag waarop dit besluit betrekking heeft is op de volgende punten gewijzigd ten opzichte van de oorspronkelijk ingediende aanvraag:

aspect	oorspronkelijke aanvraag ingediend op 22 april 1997	aanvraag waarop dit besluit betrekking heeft
staltype	gedeeltelijk roostervloer, groenlabelnr. BB96.04.035V1	gedeeltelijk roostervloer BWL 2004.2 (met luchtwassers 70% en hiermee samenhangende luchtkanalen, zuur- en spuiwateropslag)
aantal dieren	6.320 vleesvarkens	6.312 vleesvarkens
brijvoer	stoomschillen, tarwezetmeel, vla- en groenteresten	tarwezetmeel
max. inhoud brijvoeropslag	400 m ³	240 m ³
drijfmestkelders	7.000 m ³	6.200 m ³
plattegrond	97394 B1, d.d. 21-4-97	E05582 H, laatst gewijzigd 02-11-06.
situatie	97394 Si, d.d. 21-4-97	E05582 Si, laatst gewijzigd 02-11-06
stofonderzoek	-	Onderzoek fijn Stof d.d. 28 maart 2007, Rapportnr. 27-UEm-pm10-v3
geluidonderzoek	-	Akoestisch rapport Vergunning Wm Varkensbedrijf Emmaweg Uithuizen, db/a consultants v.o.f., AR 9241/1 d.d. 10-11-06.
luchtwasser	-	Dimensioneringsplan Lamellenfilter Uniqfill Air, 24 oktober 2006 (bijlage 1).
beschrijving stalsysteem	beschrijving stalsysteem BB 96.04.035 V1 (koelstelsysteem voor vleesvarkens, 200% koeloppervlak) toegekend op 11 april 1996	Stalbeschrijving BWL 2004.02 d.d. 15 april 2004 (bijlage 2)
energie	-	ingevulde vragenlijsten veehouderijen (bijlage 3)
brijvoer	-	beschrijving aspecten brijvoer EW06-0971 (bijlage 4)
zwavelzuur-opslag	-	vaste opslagtank 2.000 liter voor zwavelzuur 96/98% (bijlage 5)
spuiwater	-	spuiwateropslag (50 m ³); ontheffingsbeschikking verbodsbepalingen meststoffen, kenmerk DL.2006/1736 d.d. 20 juli 2006 (bijlage 6)
lozing afvalwater	-	Aanvraagformulier Wvo-vergunning d.d. 04-01-2007 (bijlage 7)

Gelet op het feit dat de wijziging van het staltype en de overige nadere informatie voor het opstellen van de ontwerpbeschikking zijn doorgegeven, door deze wijzigingen c.q. aanvullingen geen andere inrichting ontstaat of de gevolgen voor het milieu toenemen, is er geen reden deze wijzigingen en aanvullingen niet te accepteren.

De aanvraag voldoet aan de in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) gestelde eisen. De vergunning wordt aangevraagd voor onbepaalde tijd. Omdat er door ons in eerste instantie vanuit werd gegaan dat categorie 28.4 van het Ivb op dit bedrijf van toepassing was, is in het ontwerpbesluit een termijn van tien jaar gesteld op grond van artikel 8.17, lid 2 Wm jo. art. 2.2 Ivb. Op grond van het huidige Ivb valt het bedrijf echter niet meer onder categorie 28.4 Ivb en moeten wij de vergunning zoals aangevraagd voor onbepaalde tijd verlenen. Hieronder staat een uitgebreide weergave van de veranderingen van het Ivb en welke invloed die hebben gehad op de bevoegdheidsverdeling. Omdat er voor de termijn van vergunningverlening geen overgangsrecht is opgenomen zijn wij gehouden om ex nunc te toetsen, dus aan het huidige Ivb.

B. PROCEDURE

B.1 Achtergronden

De aanvraag voor de onderhavige oprichtingsvergunning d.d. 21 april 1997, is door de gemeente Eemshaven op 22 april 1997 ontvangen. De gemeente verklaarde de aanvraag destijds niet-ontvankelijk, omdat volgens de gemeente eerst een milieu-effectrapport (MER) moest worden gemaakt. Daarmee liep de gemeente vooruit op de implementatie van richtlijn 97/11/EG, betreffende de milieueffectbeoordeling (Mer-richtlijn) welke stelt dat er al een m.e.r.-plicht geldt in geval van meer dan 3.000 plaatsen voor mestvarkens. Deze Europese richtlijn moest uiterlijk 14 maart 1999 in de Nederlandse wetgeving worden geïmplementeerd. De vergunningaanvrager protesteerde (samen met twee andere aanvragers) bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS). De ABRvS besliste dat het moment van de aanvraag bepalend is, dat op dat moment de Europese Mer-richtlijn nog niet gold en dat hierop niet vooruit kon worden gelopen. De aanvragers werden in het gelijk gesteld en de gemeente moest de aanvragen weer in behandeling nemen nu een MER nog niet verplicht was.

Ten tijde van het indienen van de aanvraag was de gemeente het bevoegd gezag. In haar uitspraak van 14 mei 2003 heeft de ABRvS bepaald dat wanneer op een inrichting categorie 28.4 van bijlage I van het toenmalige Ivb van toepassing was, ook indien sprake was van een nevenactiviteit, gedeputeerde staten bevoegd gezag waren. Bij brief van 2 juli 2003 heeft de Staatssecretaris van VROM aangegeven dat aan het oordeel van de ABRvS niet voorbij kon worden gegaan, dat deze ontwikkeling voor kleine brijvoeders als ongewenst werd gezien, en dat het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) hieromtrent zou worden aangepast.

Bij besluit van 15 maart 2005 zijn de betreffende wijzigingen in het Ivb doorgevoerd (in werking getreden op 29 mei 2005). Ingevolge deze wijziging is de grens waarboven de provincie voor inrichtingen als de onderhavige het bevoegd gezag is komen te liggen bij 1.000 m³ opslagcapaciteit of meer en/of 15.000 ton verwerkingscapaciteit aan voeders die als afvalstoffen dienen te worden aangemerkt per jaar of meer. Aangezien de hoeveelheden voor de opslag en verwerking van de brijvoerders bij de aanvrager beneden deze capaciteitsgrenzen liggen, is de gemeente voor deze inrichting thans het bevoegde gezag. In artikel IV van het besluit van maart 2005 is echter bepaald dat indien een aanvraag is ingediend voor de datum waarop het besluit tot wijziging van het Ivb in werking is getreden, het tot dat tijdstip geldende recht van toepassing blijft. Ingevolge deze bepaling zijn gedeputeerde staten van Groningen het bevoegd gezag dat de aanvraag dient af te handelen.

B.2 Wettelijke kaders

De activiteiten van de inrichting vallen onder de volgende categorieën van bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit (Ivb):

- 1.1.a (elektromotorisch vermogen);
- 2.1.a (opslag van propaan);
- 4.1.a (opslag van zwavelzuur);
- 7.1.a (opslaan van dierlijke meststoffen);
- 8.1.a (mesten en houden van dieren);
- 9.1.e (opslaan en verwerken van voedingsmiddelen voor dieren);
- 28.1.b (bewerken, verwerken van afvalstoffen)

Met betrekking tot de behandeling van de aanvraag voor de milieuvergunning hebben wij de procedure gevolgd zoals die is aangegeven in afdeling 3.5 (oud) van de Awb en afd. 13.2 van de Wm.

B.3 Coördinatie

Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo)

Het waterschap Noorderzijlvest heeft bij brief van 9 maart 2007, kenmerk 07-113/0818 aangegeven dat een Wvo-vergunning niet nodig is voor deze inrichting.

Milieu-effectrapportage (m.e.r.)

Omdat de aanvraag dateert van 1997, en derhalve voor 14 maart 1999 is ingediend, dient ingevolge artikel II van het Besluit d.d. 7 mei 1999, houdende wijziging van het Besluit m.e.r. 1994 alsmede uitvoering van art. 2, derde lid van de Tracéwet, te worden getoetst aan het Besluit m.e.r. zoals dat toen gold. Vanwege de toenmalige grenzen van het Besluit m.e.r. en vanwege de provinciale milieuverordening vallen de activiteiten van de inrichting noch onder de m.e.r.-plicht noch onder de m.e.r.-beoordelingsplicht.

Bouwvergunning

De gemeente Eemsmond heeft op 22 april 1997 voor de onderhavige inrichting een aanvraag om een bouwvergunning ontvangen, en bij brief van 15 mei 1997 te kennen gegeven de beslissing op de aanvraag voor een bouwvergunning aan te houden. Met de coördinatieregels uit de Woningwet en de Wm wordt inhoudelijke afstemming bevorderd. In dit verband wordt opgemerkt dat de aanhouding van de aanvraag om bouwvergunning de vergunning ingevolge de Wm verleend is. (artikel 20.8 Wm jo. artikel 52 Woningwet)

Natuurbeschermingswet 1998

De Natuurbeschermingswet 1998 heeft betrekking op gebiedsbescherming, de Vogel- en Habitatrichtlijn zijn volledig in deze wet geïmplementeerd.

De activiteit vindt plaats op een afstand van ca. 1.750 meter van de Waddenzee. De Waddenzee is aangewezen als beschermd natuurmonument/Natura 2000-gebied als bedoeld in de Natuurbeschermingswet 1998. Er moet daarom worden beoordeeld of de activiteit de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kan verslechteren, bezien in het licht van de instandhoudingsdoelstelling, of een verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Als hiervan sprake is moet een vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet worden aangevraagd.

De aanvrager heeft bij brief van 5 november 2007 aan het bevoegd gezag voor de Natuurbeschermingswet (de provincie Friesland) gevraagd of een vergunning nodig is.

In haar brief van 21 december 2007 (kenmerk 00730413) heeft de provincie Friesland laten weten dat het oprichten van de onderhavige varkenshouderij geen negatieve effecten zal veroorzaken op de natuurwaarden in het betrokken Natura 2000-gebied. Hierdoor is er geen sprake van een project of handeling waarvoor een vergunning nodig is op grond van de Natuurbeschermingswet 1998. Gedeputeerde Staten van Groningen hebben op grond van artikel 2 lid 5 Natuurbeschermingswet ingestemd met deze beoordeling.

Flora- en Faunawet

De Flora- en faunawet heeft betrekking op de individuele beschermde plant- en diersoorten. In de Flora- en faunawet is een verbod opgenomen tot het beschadigen, doden, vernielen, verontrusten en/of verstoren van beschermde plant- en diersoorten dan wel het beschadigen, vernielen en/of verstoren van de nesten, holen, voortplanting- en rustplaatsen van beschermende diersoorten. Dit houdt in dat als de oprichting of het in werking zijn van een vergunningplichtige inrichting leidt tot negatieve effecten op (voortplantings-, rust- en verblijfplaatsen van) beschermde soorten, ontheffing op grond van de Flora- en faunawet vereist kan zijn. Het perceel waarop de inrichting is geprojecteerd is momenteel in gebruik voor akkerbouw. Hierdoor zijn van oordeel dat met betrekking tot de aangevraagde activiteiten geen redenen aanwezig zijn om aan de aangevraagde vergunning ingevolge de Wet milieubeheer aanvullende voorschriften te verbinden.

B.4 Terinzagelegging ontwerpbesluit

Het ontwerpbesluit is in eerste instantie van 18 juni 2007 t/m 30 juli 2007 ter inzage gelegd. Hiervan is mededeling gedaan middels een publicatie in het Dagblad van het Noorden van 16 juni 2007 en een kennisgeving aan de gebruikers van bebouwde eigendommen in de omgeving van de inrichting.

Omdat door een belangstellende in de eerste week van de terinzagelegging is gemeld dat niet alle stukken van de aanvraag op het gemeentehuis aanwezig waren is, nadat dit een week na de terinzagelegging is hersteld, de terinzagelegging en de mogelijkheid tot het indienen van zienswijzen

verlengd t/m 13 augustus 2007. Hiervan is eveneens mededeling gedaan middels een publicatie in het Dagblad van het Noorden en een kennisgeving aan de gebruikers van bebouwde eigendommen in de omgeving van de inrichting.

B.5 Adviezen/gedachtewisseling

Wij hebben een exemplaar van de aanvraag om vergunning, alsmede het ontwerpbesluit gezonden aan burgemeester en wethouders van de gemeente Eemsmond.

Bij brief van 14 maart 2007 hebben wij van burgemeester en wethouders van de gemeente Eemsmond met betrekking tot de aanvraag advies ontvangen. In dit advies wordt verzocht extra aandacht te schenken aan de geuraspecten van de onderhavige inrichting. Met het advies van de gemeente is bij het beoordelen van de aanvraag en het stellen van voorschriften rekening gehouden.

Op 31 juli 2007 is met betrekking tot het ontwerp van dit besluit in het gemeentehuis van Eemsmond een gedachtewisseling gehouden. Hiervan is een verslag opgesteld. Tijdens deze gedachtewisseling mondeling ingebrachte zienswijzen worden tevens behandeld in de volgende paragraaf.

B.6 Zienswijzen

Tijdens de terinzagelegging van het ontwerp zijn door de volgende personen zienswijzen ingebracht.

Naam indiener	Nummers zienswijze
H.G. Hoek, namens bewoners Lageweg en Oudedijk te Uithuizen	80 + 20 + 83 + 14 + 75 + 1 + 41 + 8 + 7 + 6 + 69 + 22 + 62 + 76 + 24
Burgemeester en wethouders van de gemeente Eemsmond	5 + 2
H. Lammers- Boer	87
T.H. Hoffies	87
B. Bosman	87
Hübries, Deisting, S.A. Pastoor, Fam. Dingjan, Mw. G.H. Somer, Dhr. J. Wijnsouw, Dhr. A. van den Berg, Mw. J. Wijnsouw, Ronald Visser en Annette Scheepstra, Mw. M.T.W. Carpay, Fam. J.G.M. Bodewes	2 + 25 + 26 + 70
F.H. Over, M.T.W. Carpay, T.K. Luchtenberg en P.G/ van der Berg	2 + 25 + 26 + 70 + 80
J.G.M. Bodewes	2 + 25 + 26 + 70 + 75 + 74
Fam. Ronde	2 + 25 + 26 + 70 + 75
R.R. Eisinga	2 + 26 + 85
F.J.L. Molenberg	22 + 80 + 19 + 76 + 72
J. van der Rijst e.a.	1 + 19 + 73 + 8 + 22 + 75 + 76 + 74 + 80 + 7 + 65 + 92 + 93 + 22 + 94 + 87 + 69 + 70 + 71
N.A. Boer	87
A. Bosman	87
E.G. Braak	87
H.J. Bolland	87
J. Lanting	87 + 74
A.R. Reijntjes	87 + 75
Mw. M. Spreen en mw. M.M. Bleeker	1 + 19 + 69
J.W. Paardekooper	87
Mw. I. Gerdez (adres onbekend)	87
Fam. Veldman/ Zwaagman (adres onbekend)	87
H.K. Bouman en I.J. Bouman- Ipema	2 + 25 + 26 + 75
Fam. P.F. Wierenga	2 + 25 + 26 + 75
Eddy Mul	82 + 80 + 20 + 83 + 14 + 75 + 1 + 41 + 8 + 7 + 6 + 69 + 22 + 62 + 76
Fam. E. Keijer	87 + 81
A. Trip	87 + 19
Siebolt Buikema	87

T. Masselink en B. Masselink-Hoyng	87 + 71
Rita Wortelboer, Arie Kamp, Kor Wierenga, Klaaske van der Eide, K. Veldman, e.a.	80 + 75 + 81 + 83 + 64 + 65 + 23 + 75
J. de Winter, A. Nienhuis e.a.	87
W.T. Clous	87 + 22 + 95 + 41 + 42 + 43 + 44 + 74 + 76 + 19
F. Kornelis en A.C. Kornelis - van Heel	74
Mw. J. Sietsema - Medendorp	87 + 19 + 22
Harrold Weistra	87 + 27 + 1
J.A. Zwart, J.Wiertsema Neinhuis, H.Koenes Lassche, M.Moes-Pauze, J. en H.Stavinga-Kremer	1 + 87
Familie Veersma	87 + 65 + 71
Mevr. G.H. Somer	87
M.Kooi - Spoelma, E. Kooi, E. Smit, H.P. H. Oosterhof, P.J. Slob e.a.	87
Martha Lanting-Ribema	87 + 74
R.S. Reijntjes	87 + 19 + 74
Ridy Hemmink en Herman Keizer	87 + 72 + 14
Schillhorn-Van Veen	74 + 87 + 19 + 22
Arend en Elly Boonstra- Van der Haar	87
R.H. Reijntjes	87 + 22 + 19
I.W. Noordergraaf en A.M.A.T. Otten	87 + 76 + 69 + 72 + 1
R. Westerdijk-Zuiderveld	87 + 74 + 19 + 27 + 65
Hink Venema	87 + 81 + 92
Mts. P&T Baarheffers, Trijn en Monique Oosterhuis, Fam. Dijk-Kap, H.J. Warkers, M.Hanenburg, e.a.	87
W.F. OldeKalter, mede namens I. de Boer en A. de Boer-Boels	88 + 89 + 90 + 91
Mw. E. Wolthuis Wagenaar Hummelinck, namens Stichting Natuur en Landschap Eemsmond e.o.	2 + 3 + 28 + 29 + 33 + 41 + 52 + 53 + 35 + 54 + 55 + 49 + 17 + 31 + 47 + 15 + 16 + 86 + 70
CMS Derks Star Busmann, namens HG B.V. te Arnhem en Koepon Holding B.V.	60 + 38 + 39 + 61
Landelijke vereniging Milieudefensie	2 + 34 + 35 + 44
Fam. J.P. Flipsen	75 + 74 + 80 + 81 + 31 + 17 + 18 + 64 + 23 + 6 + 83 + 21 + 84 + 76
Rechtshulp advocaten Noord, namens Fam. Berghuis, Fam. C.Flipsen-V/d Noort, Mw. A. Noordam	3 + 2 + 4 + 30 + 14 + 50 + 51 + 63 + 42 + 41 + 1 + 21 + 22 + 52 + 16 + 15 + 40 + 37 + 36 + 73 + 32 + 79 + 78 + 58 + 59 + 66 + 68 + 55 + 74 + 10 + 48 + 46 + 67 + 65 + 42 + 32 + 83 + 21 + 84 + 25 + 95
Mw. V. Wösten, namens Milieufederatie Groningen	2 + 3 + 28 + 29 + 33 + 41 + 52 + 53 + 35 + 54 + 55 + 49 + 17 + 31 + 47 + 15 + 16 + 86 + 70
De Vree en Vogel, namens Stichting de beer is los	2 + 3 + 28 + 29 + 33 + 41 + 52 + 53 + 35 + 54 + 55 + 49 + 17 + 31 + 47 + 15 + 16 + 86 + 70
L.Noordam, J.M. de Winter, G.J. Bentema, R. de Boer, W.Kuipers	9 + 11 + 12 + 13 + 1 + 96 + 2 + 3 + 22 + 35 + 36 + 42 + 57 + 97
F. van der Louw, namens Stichting "De Groep van de figuratieve abstractie"	77 + 22 + 45

Hieronder worden de zienswijzen en onze reactie daarop weergegeven.

Procedure

1. De procedure is niet zorgvuldig verlopen omdat half juni in het Dagblad van het Noorden een publicatie heeft gestaan en verder alleen direct aanwonenden een bericht in de bus hebben gehad. Ook de bewoners van de Lageweg en Oudedijk hadden rechtstreeks geïnformeerd moeten worden. Het getuigt van weinig respect voor de inwoners van de gemeente Eemsmond dat het besluit vlak voor de vakantie is genomen waardoor veel mensen niet in de gelegenheid zijn geweest om te reageren.

Bovendien staat in de brief waarin gelegenheid wordt gegeven om te reageren op de ontwerpbeschikking, mevrouw Blok in plaats van Van Strien.

Reactie:

Het ontwerp van dit besluit is op zaterdag 16 juni 2007 gepubliceerd in een regionaal dagblad (het Dagblad van het Noorden). De terinzagelegging ging in op maandag 18 juni. De schoolvakantie startte dat jaar (voor basis- en voortgezet onderwijs) op 7 juli. In de eerste week van de terinzagelegging is door een belanghebbende aan de provincie telefonisch aangegeven dat aanvankelijk niet de complete aanvraag bij de stukken ter visie lag. Hierop hebben wij bij publicatie van 7 juli 2007 de terinzagelegging en de termijn waarbinnen zienswijzen konden worden ingediend verlengd t/m 13 augustus 2007.

Daarnaast hebben omwonenden binnen de invloedssfeer van de Inrichting (hiervoor is de benodigde afstand tot woningen in de bebouwde kom aangehouden, in casu een afstand van 600 meter, binnen deze afstand liggen alleen woningen in het buitengebied) een kennisgeving in de bus gehad.

Hiermee is naar ons oordeel voldoende gelegenheid geboden van de ontwerpbesluiten kennis te nemen en hierop te kunnen reageren. Het aantal zienswijzen dat is ingebracht doet ook niet blijken dat afbreuk is gedaan aan de rechtsgang voor belanghebbenden.

In de brief waarmee het ontwerpbesluit naar omwonenden is gezonden (brief d.d. 14 juni, kenmerk 2007-16.735/6, MV én in de daarbij toegezonden kennisgeving is mevrouw Blok niet genoemd, mevrouw Van Strien wel. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

2. Vanwege Europeesrechtelijke verplichtingen, het aanzienlijke tijdsverloop tussen de aanvraag en de ontwerpbeschikking en wijzigingen van de aanvraag is er sprake van een m.e.r.-plicht.

Reactie:

Omdat de aanvraag dateert van 1997, en derhalve voor 14 maart 1999 is ingediend, dient ingevolge artikel II van het Besluit d.d. 7 mei 1999, houdende wijziging van het Besluit m.e.r. 1994 alsmede uitvoering van art. 2, derde lid van de Tracéwet, te worden getoetst aan het Besluit m.e.r. zoals dat toen gold. Vanwege de toenmalige grenzen van het Besluit m.e.r. en vanwege de provinciale milieuverordening vallen de activiteiten van de inrichting noch onder de m.e.r.-plicht noch onder de m.e.r.-beoordelingsplicht. Dit heeft de Raad van State in haar voorlopige voorziening van 20 maart 1998 bevestigd. Deze uitspraak had een voorlopig karakter en tussen deze uitspraak en het verlenen van deze vergunning is een aanzienlijke periode verstreken. Wij zien echter geen reden om te oordelen dat de mening van de Raad van State door het verstrijken van deze periode zou zijn veranderd. Deze opvatting wordt ondersteund door de uitspraak van de Raad van State van 22 december 2004 (nr. 200405911/1) waar een soortgelijke situatie aan de orde was. Daar oordeelde de Raad van State dat de aanvrager met het wijzigen van de aanvraag niet beoogd heeft de oorspronkelijke aanvraag in te trekken of een geheel nieuwe aanvraag in te dienen, dat de aanvraag van 22 juli 1996 nog steeds gold en dat er op grond van artikel II van het Besluit d.d. 7 mei 1999, houdende wijziging van het Besluit m.e.r. 1994 alsmede uitvoering van art. 2, derde lid van de Tracéwet, dient te worden getoetst aan het recht dat gold ten tijde van de aanvraag. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

3. Met de op de aanvraag aangebrachte wijzigingen wordt de grondslag van de vergunning verlaten, tevens betekenen de wijzigingen een aanzienlijke verslechtering voor het milieu, waardoor een nieuwe aanvraag nodig is.

Reactie:

De wijzigingen van de aanvraag betreffen het toevoegen van een chemische luchtwasser, de hiervoor benodigde luchtkanalen en ventilatoren, de opslag van zuur en spuiwater en een wijziging van de lengte van de stal van 107 naar 113,6 meter (zie ook de tabel in § A.3). Betreffende wijzigingen zijn verbonden aan het gewijzigde staltype. Aangezien het gewijzigde staltype een verbetering van de gevolgen voor het milieu met zich meebrengt en hierdoor geen andere inrichting ontstaat, is een nieuwe aanvraag niet nodig. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

4. De complete aanvraag dateert van 3 november 2006, derhalve na de wijziging van het Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer ten aanzien van brijvoer. Burgemeester en wethouders van de gemeente Eemsmond zijn in deze bevoegd gezag.

Reactie:

3 November 2006 betreft de datum van een wijziging van de aanvraag. Zoals aangegeven bij zienswijze nr. 3 leiden de wijzigingen niet tot een nieuwe aanvraag, en blijft de oorspronkelijke datum van indiening gelden. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

5. Door de gemeente Eemsmond is, nadat het besluit van B&W van Eemsmond van 18 augustus 1997, tot niet-ontvankelijk verklaren van de onderhavige aanvraag, op 20 maart 1998 door de ABRvS is geschorst, aan de aanvrager aangegeven dat overgegaan zou worden tot het feitelijk in behandeling nemen van de aanvragen, en dat de besluitvorming tot het buiten behandeling laten van de aanvraag gelijktijdig met de beslissing op de vergunningaanvraag zou plaatsvinden. Hierbij heeft de gemeente aangegeven dat zij er zonder tegenbericht van uitgaat dat de aanvrager zich met deze afhandelingswijze kan verenigen. Omdat het besluit tot niet in behandeling nemen van de aanvraag niet is vernietigd, noch is teruggenomen en de schorsing van rechtswege is vervallen, zijn de aanvragen afgedaan. Hierdoor kan er niet, zoals GS beweren sprake zijn van dezelfde aanvraag als op 21 en 22 april 1997 zijn ingediend bij de gemeente Eemsmond. Bovendien hebben aanvragers niet gereageerd op verschillende verzoeken van de gemeente om de aanvraag aan te vullen en hebben ze geen enkele poging ondernomen om een beslissing op hun aanvraag te krijgen.

Reactie:

In haar brief van 2 juni 1998 aan de advocaat van de indiener (kenmerk Ab/98.1806/6tb.1) heeft de gemeente aangegeven de aanvragen feitelijk in behandeling te nemen (citeer: "Met het oog op de overwegingen en conclusies in de bewuste uitspraken van de Voorzitter zijn wij van mening dat wij thans niet anders kunnen dan alsnog op de ingediende vier vergunningaanvragen te beslissen". Uit voornoemde handelwijze blijkt dat de betreffende aanvragen feitelijk reeds in behandeling zijn genomen) en tevens aanvullende gegevens gevraagd. Op 28 juli 2005 is namens de gemeente aan de provincie voor het eerst aangegeven dat de provincie bevoegd gezag zou zijn. Tussen 29 mei 1998 en 28 juli 2004 is er met tussenpozen contact geweest tussen gemeente en aanvrager, waarin de gemeente het afhandelen van de aanvragen heeft uitbesteed aan een extern bureau, en er om aanvullende gegevens is gevraagd. Hierbij zijn diverse malen nieuwe versies van de aanvraag en bijbehorende rapporten ingediend.

Sinds 2 juni 1998 heeft de gemeente nimmer besloten, noch aan de aanvrager (of aan de provincie) aangegeven de aanvraag buiten behandeling te willen laten. Ook had er geen overdracht naar de provincie plaats hoeven vinden als de aanvraag niet in behandeling was genomen. Hierdoor achten wij het niet terecht en niet redelijk dat de gemeente nu stelt dat de aanvragen nu beschouwd mogen worden buiten behandeling te zijn gelaten, omdat de aanvrager niet op de passage waarin de gemeente aangeeft er van uit te gaan dat de aanvrager zich ermee kan verenigen dat de besluitvorming omtrent buiten behandeling laten gelijktijdig plaats zou laten vinden met de beslissing op de vergunningaanvraag, heeft gereageerd.

Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

6. De vergunning geldt voor een periode van 10 jaar, zo lezen wij in het ontwerpbesluit. Wat gebeurt er na deze 10 jaar? Geldt dan wel de actuele wetgeving, zodat alsnog deze vestigingen gesloten zouden kunnen worden op basis van hinder voor de omgeving? Is het ook mogelijk om gezien alle onduidelijkheden de vergunningverlening in te korten tot een periode van 3 of 5 jaar?

Reactie:

Zoals hierboven onder § A.3 beschreven is er in het ontwerpbesluit van uit gegaan dat de vergunning slechts voor tien jaar kon worden verleend. Gebleken is dat er voor wat betreft de termijn van vergunningverlening bij de wijziging van het lvb geen overgangsrecht is geschreven, zodat wij zijn gehouden om ex nunc te toetsen, dus aan het huidige lvb. Daarom zijn wij gehouden om de vergunning zoals aangevraagd voor onbepaalde tijd te verlenen. Het is niet mogelijk om de vergunning voor een kortere termijn te verlenen dan waarvoor deze is aangevraagd.

7. In het POP staat aangegeven dat de meest actuele landelijke en Europese wetgeving moet worden gehanteerd. In de ontwerpvergunning staat dat hier bij de onderhavige vergunning rekening mee is gehouden. Waar baseert de provincie deze uitspraak op?

Reactie:

Het Provinciaal Omgevingsplan Groningen omvat onder andere het milieubeleidsplan op grond van artikel 4.9 van de Wet milieubeheer (Wm). Ingevolge art. 8.8 lid 2 sub a Wm moet met de bepalingen van het milieubeleidsplan rekening worden gehouden. Dit is bij de totstandkoming van dit besluit gedaan. Wanneer echter overgangsrecht van een bepaalde wet bepaalt dat voor de toetsing van de aanvraag het recht ten tijde van de aanvraag moet worden toegepast, gaat deze wettelijke bepaling vóór de bepalingen van het POP. In gevallen waarin dit niet is bepaald, is de actuele wetgeving toegepast. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

8. Er bestaat de indruk dat aanvragers onder de huidige wetgeving uit proberen te komen door steeds de datum van de aanvraag bepalend te laten zijn. Op deze wijze is de MER-toetsing buitenspel

gezet, voor industrielawaai getoetst aan de circulaire van 1979 i.p.v. die van 1998 en aan de Richtlijn veehouderij en stankhinder van 1996 i.p.v. de Wet geurhinder en veehouderij van 2007. Ook de indiening van de aanvraag een dag voor de wijziging van de kaders van het bestemmingsplan spreekt boekdelen over de handelwijze van de aanvragers. Moet de provincie niet alles doen om deze aanvrager die alles doet zich onder en boven de huidige wetgeving te stellen het werken onmogelijk te maken?

Reactie:

Dat de datum van de aanvraag voor de toetsing van een aantal aspecten bepalend is, is geen keus van de aanvragers maar vloeit voort uit wetgeving. Voor een beschrijving van de reden waarom voor de onderhavige aanvraag geen m.e.r.- (beoordelings)plicht geldt, wordt verwezen naar de paragrafen B.1 en B.3 van de overwegingen bij deze beschikking.

Er is getoetst aan de Richtlijn veehouderij en stankhinder 1996, omdat artikel 14 van de Wet geurhinder en veehouderij dit bepaalt.

Voor geluid is getoetst aan de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening 1998. Dit is thans hiervoor het geeigende beoordelingskader. Voor deze aspecten is er voor het bevoegd gezag voor de onderhavige vergunning geen ruimte anders te oordelen. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

9. Er is vermeld dat het perceel betreft gemeente Eemsmond sectie G nummer 10, dit moet zijn gemeente Uithuizen sectie G nummer 10. Om deze reden een nieuwe tervisielegging.

Reactie:

De aanduiding betreffende het perceel is aangepast. Omdat er geen twijfel over bestaat over welke locatie het gaat (de aanduiding 'tussen de nrs. 13 en 15' laat geen ruimte voor twijfel), gaan wij er van uit dat er door de onjuiste aanduiding van de kadastrale gemeente geen belangen zijn geschaad. Daarom is het niet nodig om het ontwerpbesluit opnieuw ter visie te leggen.

10. Bij het ontwerpbesluit onder III maakt een aantal bijlagen van de aanvraag ten onrechte geen deel uit van de vergunning. De aanvraag is zonder deze rapporten en bijlagen onvolledig en kan niet in behandeling worden genomen, het maakt de vergunning onbegrijpelijk en niet of onvoldoende handhaafbaar.

Reactie:

Een aantal bijlagen van de aanvraag zijn, omdat deze detailinformatie bevatten die weliswaar nodig is voor de beoordeling van de aanvraag, maar te gedetailleerd zijn om deze deel van de vergunning te laten uitmaken (alle aspecten hiervan zijn dan bindend, wat een onredelijk hoog detailniveau van de vergunning zou betekenen), buiten de vergunning gelaten. Door grote delen van de aanvraag in de vergunning te incorporeren wordt onnodig de handelingsvrijheid van bedrijven beperkt. Bovendien lenen veel beschrijvingen in de aanvraag zich niet om te worden opgenomen in een juridisch bindend document. De beschrijvingen zijn ook niet met dat doel opgesteld. Delen van de aanvraag die geen deel uitmaken van de vergunning blijven deel uitmaken van de aanvraag. Voor zover nodig zijn voorschriften hierop afgestemd. Hiermee maken de betreffende bijlagen niet onterecht geen deel uit van de vergunning en wordt de vergunning niet onbegrijpelijk of onvoldoende handhaafbaar. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

11. De aanvraag is niet voorzien van een handtekening van de aanvrager. De tekeningen zijn ondertekend door een ander persoon. De aanvraag is onder een onjuiste naam ingediend omdat mevrouw Van Strien echtgenote is van de heer Van Leijsen, en Van Leijsen telefonisch te kennen heeft gegeven persoonlijk verantwoordelijk te zijn voor de aanvraag.

Reactie:

De aanvraag is voorzien van een handtekening (op het voorblad). Aan het gegeven dat de aanvraag op naam van mevrouw Van Strien is ingediend, en de heer Van Leijsen optreedt als contactpersoon en verantwoordelijke voor de aanvraag is toelaatbaar (het staat een aanvrager vrij zich te laten vertegenwoordigen en bijstaan door een of meerdere adviseurs). Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

12. Uit Kadastraal onderzoek blijkt dat Poelma de eigenaar is van het perceel waarop de inrichting is geprojecteerd, terwijl op het bouw aanvraagformulier staat dat Van Strien de eigenaar zou zijn.

Reactie:

Aan de eigendomssituatie van het betrokken perceel, c.q. de datum waarop deze wijzigt, kunnen voor de beoordeling van deze vergunning geen gevolgen worden verbonden. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

13. Het vooroverleg en de beschrijving van aanvullingen en correspondentie hieromtrent dienen in de considerans te worden omschreven, de betreffende stukken dienen ter inzage te worden gelegd.

Reactie:

In § A.3 van deze overwegingen zijn de wijzigingen en aanvullingen ten opzichte van de oorspronkelijke aanvraag aangeduid. Deze stukken (inclusief de oorspronkelijke aanvraag), evenals relevante en te reproduceren correspondentie zijn bij dit besluit ter inzage gelegd. Hiermee is tegemoetgekomen aan deze zienswijze.

? Stank

14. Bij de boordeling van de cumulatieve stankhinder is de invloed van de wachtstierenstal op het perceel Emmaweg 17 niet meegenomen. Is er daarnaast ook geen rekening gehouden met het feit dat de bewoners aan de Lageweg/Oudeweg westzijde op 600 tot 900 meter van de woningen twee kippenschuren hebben staan aan de Streeksterweg?

Reactie:

Deze zienswijze nemen wij over voor wat betreft de wachtstierenstal. In vervolg op deze zienswijze is de bepaling van de cumulatieve stankhinder bijgesteld. In de considerans is dit in § C.3.3. onder 'Cumulatie van stankhinder' verder uitgewerkt. Uit de bijgestelde bepaling van de cumulatieve stankhinder blijkt dat deze nog steeds toelaatbaar is.

Voor de kippenschuur aan de Streeksterweg 101 is er een vergunning voor 72.500 vleeskuikens (niet-groenlabel). Dit is omgerekend 725 mve. Deze schuur ligt op ca. 3.330 meter van de meest dichtbijgelegen woning die voor de cumulatieve stankhinder moet worden meegenomen (Emmaweg 19). Aangezien vanwege deze grote afstand n/N veel kleiner is dan 0,05, is de betreffende kippenschuur niet relevant voor de bepaling van de cumulatieve stankhinder. Deze zienswijze leidt niet tot andere conclusies voor wat betreft de toelaatbaarheid van de cumulatieve stankhinder.

15. De afstand tot nabijgelegen woningen is in werkelijkheid korter dan de benodigde 180 meter.

Reactie:

Met behulp van een Geografisch Informatie Systeem (GIS) is de stal met de juiste afmetingen ingepast. De benodigde afstanden vanaf de buitenkant van de emissiepunten tot de woningen zijn hierbij uitgezet. Een afdruk hiervan met een schaal aanduiding is bij deze beschikking gevoegd (bijlage 2). Hieruit blijkt dat aan de benodigde afstand wordt voldaan. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

16. De gehanteerde afstanden tot de verschillende categorieën objecten en de berekening van de cumulatieve stankhinder worden bestreden, een onderbouwing ontbreekt. Aan de geldende norm van $n/N = 1,5$ wordt niet voldaan.

Reactie:

De toetsing van cumulatieve stankhinder heeft plaatsgevonden aan de hand van de methodiek zoals is beschreven in Publicatiereeks Lucht nr. 46.

In § C.3.3. zijn de betreffende uitgangspunten, berekeningen en onderbouwingen naar onze mening voldoende uitgebreid weergegeven. De cumulatieve stankhinder ($\sum n/N$) is nergens groter dan 1,5 en is daarmee toelaatbaar. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

17. Er is stankoverlast te verwachten van de brijvoeding. In de ontwerpvergunning wordt gesproken over tarwezetmeel en brokken. Aangezien dit relatief dure voeding is, zal de ondernemer op zoek gaan naar goedkope afvalproducten uit de voedingsmiddelenindustrie die bekend staan om hun zeer sterke stank bij opslag en verwerking. De stankoverlast door brijvoeding dient door de provincie niet afgeschoven te worden op de handhaving door de gemeente Eemsmond. Bovendien ontbreekt voor de stelling dat van (GMP- waardige) tarwezetmeel op voorhand kan worden gezegd dat dit niet in belangrijke mate stank veroorzaakt, een met documenten te staven onderbouwing.

Reactie:

Ingevolge de voorschriften 8.1 t/m 8.4 kunnen afwijkende, stankveroorzakende brijvoerders niet worden toegepast. Van tarwezetmeel is bekend dat dit niet in belangrijke mate stank veroorzaakt (ref.: Infomil). Aangezien de gemeente Eemsmond het bevoegd gezag is voor deze inrichting en wij slechts gehouden zijn om op grond van het overgangsrecht deze vergunning te verlenen, is de gemeente de instantie die toezicht zal houden op de naleving van de vergunning. Zie in dit kader ook onze reactie op zienswijze nummer 32. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

18. Een belangrijke bron van stank en vervuiling is het afvalwater van het luchtwassysteem. De verwerking is zeer lastig en gaat gepaard met een niet te harden stank. Hier wordt bij de vergunningverlening en normberekeningen geen rekening gehouden.

Reactie:

Het spuiwater van de luchtwassers wordt opgeslagen in een afgesloten opslag, zodat niet te verwachten is dat hierdoor stankhinder zal worden veroorzaakt. De omrekenfactor voor de bepaling van de stankhinder, heeft betrekking op het gehele stalsysteem. Er is geen aanleiding aan te nemen dat deze factor geen reële vertaling geeft van de van de inrichting te verwachten stankhinder (zie hiervoor ook de reactie op de volgende zienswijze). Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

19. Voor wat betreft de stankoverlast is het een utopische gedachte te veronderstellen dat 90% kan worden afgezogen. Ondanks de voorzorgsmaatregelen, blijft er stankoverlast.

Reactie:

De in de aanvraag opgenomen luchtwassers hebben een ammoniakverwijderingsrendement van tenminste 70%. Voor wat betreft de bepaling van de toelaatbaarheid van de stank die met dit systeem naar buiten kan worden uitgestoten, is (zie hiervoor § C.3.3) gerekend met een omrekenfactor van 1,4, wat betekent dat voor wat betreft de afstandstoetsing is gerekend met een aantal mve dat 71,4 % is van het maximaal aanwezige aantal vleesvarkens. Het percentage stankreductie (van ca. 30%) komt overeen met gegevens die hieromtrent uit onderzoeken naar voren zijn gekomen (bronnen: stuurgroep LIB, Animal Sciences Groep Wageningen UR). Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

Verkeer

20. Het is niet duidelijk hoeveel mest per jaar wordt afgevoerd en hoeveel vrachtwagens per dag het bedrijf bezoeken. 7.000 m³ mest staat bij 38 m³ per transport voor 200 bewegingen. Op jaarbasis zal het gaan om een veelvoud van 7.000 m³ mest. Het aantal van 12 dagen per jaar voor de transport van mest lijkt te laag ingeschat.

Reactie:

In onderstaande tabel zijn de geraamde verkeersbewegingen, zoals daar in het bij de aanvraag gevoegde akoestisch rapport is uitgegaan, weergegeven.

bron	frequentie	aantallen vrachtauto's		
		dag	avond	nacht
bulkvoer	2x / 3 dagen	1	-	-
ophalen mest	12 dagen / jaar	13	4	-
zuur/spui	10x / jaar	1	-	-
brengen biggen	1x / week	1	-	-
ophalen varkens	1x / week	1	-	1
propaan e.d.	4x / jaar	1	1	-
totaal		18	5	1
bron	frequentie	aantallen personen-/bestelauto's		
		dag	avond	nacht
personeel	dagelijks	2	1	1
koeriersdiensten	dagelijks	1	1	1
totaal		3	2	2

Een vleesvarken produceert per jaar 0,9 tot 1,3 m³ mest. Uitgaande van een gemiddelde van 1.1 m³ per dier (bron: Kwantitatieve Informatie Veehouderij, Animal Sciences Group, Wageningen) geeft dit in totaal $6.312 \times 1,1 = \text{ca. } 6.943 \text{ m}^3$ mest per jaar. Bij 38 m³ per vrachtauto zijn om dit te verwijderen jaarlijks 183 transporten nodig. Dit aantal valt binnen het geraamde aantal van $12 \times 17 = 204$ vrachtauto's per jaar voor het vervoeren van mest. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

21. Gezien de geringe manoeuvreerruimte is het manoeuvreren met het grote aantal vrachtwagens logistiek onmogelijk. Er ontbreekt dan ook een voorschrift dat voorziet in het inrichten van het terrein voor keren en passeren van vrachtwagens en voerwagens.

Reactie:

De vrachtauto's die voor de diverse doeleinden van- en naar de inrichting rijden, komen niet allemaal tegelijk, alhoewel niet uit te sluiten is dat zich toevalligereis een situatie voor kan doen dat bezoeken van vrachtauto's (gedeeltelijk) kunnen overlappen. Het gebied waarbinnen de stal kan worden gebouwd, strekt tot ca. 160 meter vanaf de Emmaweg. Rondom de inrichting zal een verharding worden aangelegd waardoor vrachtwagens kunnen rondrijden en niet hoeven keren (voorschrift 1.4.3). Hiermee is tegemoetgekomen aan deze zienswijze.

22. De Emmaweg kan de verkeersbewegingen van de bestaande bedrijven precies aan en is qua draagkracht, breedte en veiligheidsaspecten niet ingericht voor de nodige transporten van- en naar het bedrijf. Het gevolg zal zijn doorrijden, (illegaal) keren op andermans terrein en proberen om eindeloos te draaien en steken in berm. Dit geeft extra geluid-, trilling- en stankhinder. Hiermee is bij de beoordeling van de verkeersbewegingen geen rekening gehouden. De akkerbouwbedrijven kennen seizoensgebonden verkeersbewegingen. Gedurende dit seizoen is de Emmaweg onveilig voor fietsers, met name de jeugdige fietsers die hierlangs naar school moeten. In deze periode worden de kinderen per auto naar school gebracht en van school gehaald.

Reactie:

Zoals bij de reactie op de vorige zienswijze aangegeven, is er manoeuvreerruimte op het terrein van de inrichting en is keren op de weg niet nodig. Afgezien van perioden dat mest wordt uitgereden is het aantal verkeersbewegingen van- en naar de inrichting beperkt. In de perioden dat mest wordt uitgereden zal het gaan om bij benadering een vrachtauto per uur in de dag- en avondperiode. De geluidhinder van deze verkeersbewegingen is toelaatbaar (zie § C.3.1). Trillingen als gevolg van veetransporten en mest zullen niet anders zijn dan die van de reeds aanwezige transporten. Stankhinder als gevolg van verkeer van- en naar de inrichting valt buiten het beoordelingskader van deze vergunning. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

23. Wie draait op voor de te verwachten schade en extra onderhoudskosten van de wegen ten gevolge van de verkeersbewegingen van de vrachtwagens van en naar de varkenshouderij.

Reactie:

Aangezien zwaar vrachtverkeer vanwege aanwezige akkerbouwbedrijven en veehouderijen reeds plaatsvindt, is er geen reden aan te nemen dat in een grote mate extra schade zal optreden. Daarnaast is het onderhoud van de wegen voor rekening van de wegbeheerder, en kan dit niet in deze vergunning geregeld worden. Indien onverhoopt toewijsbare schade optreedt, en de veroorzaker hiervoor aansprakelijk wordt gesteld, is dit een privaatrechtelijke aangelegenheid tussen de veroorzaker en de wegbeheerder. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

24. Verzoek aan te geven welke routes de vrachtwagens gaan rijden.

Reactie:

De route die de vrachtwagens gaan rijden is niet bij ons bekend. Alleen wat betreft het aspect geluid worden de verkeersbewegingen meegenomen bij de beoordeling van de vergunning. Dit geldt tot het punt waarop het verkeer wordt geacht te zijn opgenomen in het heersende verkeersbeeld (dit is tot waar het optrekken vanaf de inrichting eindigt of het afremmen voor naderen van de inrichting begint. Deze zienswijze nemen wij niet over.

25. Leijzen zou de aanvrager zijn van beide varkenshouderijen waardoor er sprake is van één inrichting. Hiermee is het aantal verkeersbewegingen dubbel zo groot.

Reactie:

Vanwege het ontbreken van technische, functionele en organisatorische binding, en de afstand tussen de inrichtingen (ca. 1.530 meter) kunnen beide inrichtingen niet als één inrichting worden beschouwd. Zelfs wanneer er wel sprake zou zijn van technische, functionele en organisatorische binding, dan is de afstand tussen beide bedrijven dusdanig groot dat geen sprake kan zijn van één inrichting. Wanneer er sprake is van een afstand van meer dan 350 meter wordt in de jurisprudentie over het algemeen aangenomen dat er geen sprake kan zijn van één inrichting. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

26. De toename van verkeer zal ertoe leiden dat de wegen verbreed dienen te worden. Hierdoor zal een onherstelbare wijziging aan het milieu en het cultuurhistorisch landschap ontstaan.

Reactie:

De aard en toestand van de wegen in de omgeving vallen buiten het beoordelingskader van deze vergunning. De verkeerssituatie heeft geen betrekking op de bescherming van het milieu in de zin van artikel 8.10 Wm. Indien door het in werking zijn van de inrichting de verkeersveiligheid in het geding raakt, kunnen zonodig maatregelen in het kader van verkeerswetgeving worden genomen. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

27. Door de komst van de varkenshouderij zullen er meer vrachtauto's gebruik gaan maken van veel te smalle wegen en door dorpskernen rijden. Bovendien zullen ze ook gebruik gaan maken van de toch al drukke Eemshavenweg, dit kan leiden tot gevaarlijke inhaalsituaties.

Reactie:

De te volgen routes van verkeer van- en naar de inrichting vallen (voor zover dit buiten de directe invloedssfeer van de inrichting plaatsvindt) buiten de beoordelingskaders van deze vergunning. De

Eemshavenweg heeft een dusdanige wegvakbelasting (meer dan 4.500 motorvoertuigen per etmaal, waarvan ca. 4,3% vrachtverkeer), dat het verkeer van- en naar de inrichting voor een verwaarloosbare toename zal zorgen. Voor het overige wordt voor de reactie op deze zienswijze verwezen naar de reacties op de zienswijzen 22, 23 en 24. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

Brijvoeders

28. De installatie heeft mede betrekking op de verwerking van jaarlijks duizenden tonnen afval uit de voedselindustrie. Een belangrijk deel hiervan betreft bederfelijke waren. Het mengen van het afval maakt onderdeel uit van de bedrijfsvoering. Dit doet de zorg ontstaan dat ongeschikt afval gemengd wordt. Dit heeft behalve veterinaire gevolgen tevens potentieel gevolgen voor de volksgezondheid. In het recente verleden hebben zich op dit punt reeds ernstige problemen voorgedaan. Het mengen van afval wordt in het algemeen als potentieel problematisch beschouwd.
- De Ivb stelt specifieke eisen aan de aanvraag ten aanzien van afvalstoffen. Aan de hand van deze gegevens zijn het acceptatie- en verwerkingsbeleid alsmede de administratieve organisatie en interne controle af te stemmen op de risico's. De aanvraag voldoet echter niet aan de eisen van de Ivb, als gevolg waarvan de aanvraag onvoldoende kan worden getoetst aan "De Verwerking Verantwoord". Aan specifieke eisen bij de verwerking van afvalstoffen, zoals neergelegd in "De Verwerking Verantwoord" wordt niet voldaan.
- De vergunning bevat onvoldoende waarborgen om het onaanvaardbaar mengen van afval te voorkomen.

Reactie:

De dieren zullen worden gevoerd met geprepareerd voer (brokken) en restproducten uit de voedingsmiddelenindustrie, i.c. alleen tarwezetmeel. De voorschriften 8.1 t/m 8.4 bevatten bepalingen gericht op juiste voertoepassing, en hetgeen voor het bevoegd gezag nodig is dit te controleren. Hiermee zijn de risico's waar in deze zienswijze op wordt geduid niet aanwezig.

De Verwerking Verantwoord kent voor bedrijven die geen gevaarlijk afval accepteren uitsluitend de verplichting om een acceptatie- en verwerkingsbeleid te hebben. De administratieve organisatie en interne controle geldt uitsluitend voor bedrijven die gevaarlijk afval accepteren. In de toelichting bij het besluit van 15 maart 2005 tot wijziging van het Inrichtingen- en vergunningbesluit milieubeheer in verband met het beheer van afvalstoffen is vermeld dat deze verplichtingen nooit bedoeld zijn geweest voor inrichtingen als de onderhavige. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

29. Ten onrechte wordt eenzijdig vertrouwd op de GMP- regeling. De GMP-regeling kan niet in de plaats treden van de Wet milieubeheer-beoordeling.

Reactie:

De toepassing van GMP⁺-regeling is een kwaliteitsborgingssysteem volgens de HACCP (Hazard Analysis & Critical Control Points) samen met de al langer bestaande kwaliteitsborgingsregeling GMP (Good Manufacturing/Managing Practice) van het Productschap voor Diervoeders (PDV). GMP⁺ bestrijkt de hele keten van grondstoffenproducent tot en met transporteur en veehouder.

Onafhankelijke inspecteurs controleren de naleving van de regeling. Ondernemers die in overtreding zijn kunnen hun GMP- of GMP⁺-certificaat kwijtraken. Blijkens informatie van het PDV voldoen bedrijven die werken volgens GMP⁺ aan de Diervoederhygiëneverordening (Vo. (EG) Nr. 183/2005 (en meer dan dat). Wij zien geen redelijke aanleiding in aanvulling hierop verdere voorschriften met betrekking tot deze onderwerpen aan de vergunning te verbinden. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

30. In de aanvraag staan 3 polyestersilo's a 25 m³ voor mengvoeder en 8 betonsilo's a 40 m³ voor tarwezetmeel. Dit strookt niet met dat tijdens de gedachtewisseling is aangegeven dat ca. 30% tarwezetmeel en de rest brok wordt gevoerd.

Reactie:

In bijlage 4 van de aanvraag is aangegeven dat ca. 30% tarwezetmeel en de rest brok wordt gevoerd. Deze verdeling is gebaseerd op drogestof. Doordat het volume van natvoer door de aanwezigheid van water veel groter is, is hier meer opslagcapaciteit voor nodig.

Daarnaast is voor de brijvoersilo's enige overcapaciteit gereserveerd omdat silo's regelmatig niet kunnen worden gebruikt omdat deze moeten worden gereinigd, en om ruimte te houden om in te spelen op de markt. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

31. Er wordt naïef van uitgegaan dat als brijvoer alleen tarwezetmeel toegepast gaat worden. De ondernemer zal op zoek gaan naar de goedkoopste brijvoeding, waarbij afvalproducten van de voedingsmiddelenindustrie gewild zijn en die bekend staan om hun stankgevoeligheid.

Reactie:

In de aanvraag is slechts de toepassing van tarwezetmeel als brijvoer aangevraagd. In de voorschriften van deze vergunning is het gebruik van brijvoerders tot deze brijvoersoort beperkt. Hierdoor mogen andere soorten brijvoer niet zonder meer worden gebruikt. Het is aan het bevoegd gezag om daarop te handhaven. De verplichte registratie van de inkomende stromen ondersteunt het toezicht hierop. Dit biedt naar ons oordeel voldoende waarborgen (te voorkomen) dat geen ontoelaatbare c.q. onbedoelde producten worden verwerkt. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

32. Voorschrift 8.3 is opgenomen om vermenging met stoffen die niet in het voer thuishoren te voorkomen. Voorschrift 8.4 bevat echter stoffen die wel met het voer mogen worden vermengd zonder dat de inhoud(stoffen) hiervan bekend is. Ten onrechte is geen aandacht besteed aan deze vergunde producten voor aanmaak van brijvoer dan wel een gereed mengsel van aangemaakt brijvoer in relatie tot afval- en reststoffen.

Reactie:

In voorschrift 8.4 ("in de b(r)ijvoeropslagsilo's mogen slechts producten worden opgeslagen welke ter plaatse noodzakelijk zijn voor de aanmaak van brijvoer dan wel een gereed mengsel van aangemaakt brijvoer") worden geen andere stoffen toegestaan. Hierin worden, gericht op de handhaving naast de uitsluiting van voorschrift 8.3 verdere stoffen en producten uitgesloten. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

Verzuring, ammoniak

33. Voor de Waddenzee geldt een critical load van 770 mol stikstof per hectare per jaar. Deze waarde volgt uit het bekendgemaakte interimtoetsingskader "Ammoniak rondom Natura 2000 gebieden". Deze kritische grenswaarde wordt autonoom reeds overschreden. De inrichting is voorzien op een afstand van minder dan 3000 meter van de Waddenzee. Dit betekent dat een verdere toename van de emissies niet kan worden toegestaan. Over de onaanvaardbaarheid van toenemende stikstofdepositie op zoute wateren wordt naar twee bijgevoegde RIVM publikaties verwezen.

Reactie:

Voor de toetsing van de depositie van ammoniak op verzuringsgevoelige gebieden geldt de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) als eerste toetsingskader. Ingevolge overgangsbepalingen van deze wet moet de onderhavige aanvraag worden getoetst volgens de systematiek van de Interim-wet ammoniak en veehouderij (Iav) en de Uitvoeringsregeling ammoniak en veehouderij (Uav). De Waddenzee maakt geen deel uit van de gebieden die ingevolge de Uav als verzuringsgevoelig waren aangewezen (overigens valt de Waddenzee daarmee evenmin onder de gebieden die van toepassing zijn voor de huidige toepassing van de Wav). Hierdoor is er ingevolge de toetsing aan de Wav geen sprake van een ontoelaatbare depositie.

Het toetsingskader ammoniak en Natura-2000 is van toepassing bij vergunningverlening op grond van de Natuurbeschermingswet. De toetsing aan de Natuurbeschermingswet vindt plaats binnen de beoordeling van de aanvraag om ontheffing ingevolge deze wet. Hierbij geldt dat niet de hele Waddenzee verzuringsgevoelig is, maar slechts aangewezen ammoniakgevoelige plekken hiervan (Toetsingskader ammoniak rondom Natura 2000-gebieden; Afspraken van het ministerie van LNV met VNG, IPO en LTO, van kracht vanaf mei 2007 tot aan vaststelling beheersplan). Het dichtsbijzijnde verzuringsgevoelig gebied in de Waddenzee ligt op meer dan 30 kilometer ten westen van de onderhavige (geprojecteerde) inrichting. Als kritische depositiewaarde voor dit gebied geldt een waarde van 771 mol N/ha/jaar. De depositie-hoeveelheid waarbij geen aantoonbare schade optreedt bedraagt 5% van de kritische depositiewaarde en is 38,55 mol/ha/jaar.

Omdat de depositie lager is dan de kritische depositiewaarde (0,05 mol/ha/jaar) en er verder geen nadelige beïnvloeding te verwachten is, is geen vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet nodig (zie §B.3 van dit besluit). Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

34. In tegenstelling tot wat op blz. 16 en 17 van de ontwerpvergunning wordt beweerd, zal door de voorgenomen varkenshouderij met 6.312 slachtvarkens terplekke wel degelijk een "belangrijke toename aan ammoniakverontreiniging" veroorzaakt worden. Hierdoor is de vergunning in strijd met de Wet ammoniak en veehouderij en de IPPC-richtlijn van de Europese Unie.

Reactie:

Gelet op hetgeen hierover in de §§ C.3.6 en C.3.11 is gesteld, wordt aan de Wet ammoniak en veehouderij en de IPPC-richtlijn voldaan. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

35. Ten onrechte zijn geen emissiegrenswaarden opgenomen voor ammoniak.

Reactie:

Zoals gebruikelijk is in vergunningen voor intensieve veehouderijen, vormt de combinatie van het toe te passen staltype en (de voorschriften gericht op) de bedrijfsvoering hiervan een garantie voor het voldoen aan de grenswaarde voor de ammoniakemissie zoals vastgesteld in de Rav. Het opnemen van een emissiegrenswaarde is hierdoor niet nodig (en ongebruikelijk).

In Nederland is ervoor gekozen om voor huisvestingssystemen gebruik te maken van de mogelijkheid om voorschriften ten aanzien van de emissie van ammoniak vast te stellen in een algemene maatregel van bestuur en niet in vergunningvoorschriften. Deze normen zijn vastgesteld in het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij. Aan de normen van dit besluit wordt voldaan (grenswaarde van dit besluit is 1,4 kg ammoniak/dierplaats/jaar, bij onderhavige inrichting is de maximale emissie 0,8 kg ammoniak/dierplaats/jaar). Dit wordt in deze vergunning verder gewaarborgd door het samenstel van in deze vergunning gestelde eisen aan het huisvestingssysteem, het beheer van het huisvestingssysteem, het maximale aantal dieren en de diersoort. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

36. Ten onrechte is geen rekening gehouden met de kwetsbaarheid van gewassen die door de omliggende akkerbouw bedrijven worden geproduceerd. Er zijn ook geen voorschriften opgenomen ten aanzien van meer of minder voor verzuring gevoelige beplanting waarvoor een afstand van 50-25 m. geldt.

Reactie:

Of er sprake is van onaanvaardbare ammoniakschade is beoordeeld aan de hand van rapport "Stallucht en Planten" van het IMAG in Wageningen uit juli 1981. Toetsing aan dit rapport is, blijkens de uitspraak van de Raad van State (E03.98.0118), nog steeds conform de meest recente, algemeen aanvaarde milieutechnische inzichten. Er is wel rekening gehouden met de gewassen rondom de geprojecteerde inrichting, maar deze (akkerbouwgewassen) zijn niet (in bijzondere mate) kwetsbaar voor directe ammoniakschade, zodat er geen afstanden gelden die tot deze gewassen moeten worden aangehouden. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

Externe veiligheid

37. Omdat geen woning van de inrichting deel uitmaakt is er onvoldoende toezicht en kan bij calamiteiten met name 's avonds en 's nachts niet tijdig worden opgetreden. Hierdoor zijn er onaanvaardbare risico's.

Reactie:

Met het oog op risico's voor de omgeving is het vullen van het propaanreservoir een relevante activiteit. Dit gebeurt onder toezicht (voorschrift 12.5.3 van deze vergunning). Voor het overige zijn er geen inrichtingsaspecten met dusdanige risico's dat hiervoor toezicht is vereist.

Voor wat betreft risico's voor de omgeving merken wij voorts op dat voor de propaanlossing en het propaanreservoir ruimschoots wordt voldaan aan de veiligheidsafstanden genoemd in PGS 21. Naar ons oordeel zijn er geen onaanvaardbare risico's. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

Luchtkwaliteit

38. In het ontwerpbesluit is verwezen naar een onderzoek van 28 maart 2007 met betrekking tot stof, terwijl een rapport van 19 januari 2007 bij de aanvraag was gevoegd. Hierdoor zijn de stukken niet verifieerbaar.

Reactie:

Inderdaad heeft op het gemeentehuis (abusievelijk) het rapport d.d. 19 januari 2007 bij de stukken ter inzage gelegen. De in het ontwerp van dit besluit aangegeven conclusies met betrekking tot stof hebben betrekking op het rapport van 28 maart 2007. Diegene die belang zou hebben bij een verificatie van het rapport van 28 maart 2007, had hierover navraag kunnen doen bij de provincie. Dit is niet gebeurd. Omdat het rapport van 28 maart 2007, en de hieromtrent door ons aangegeven conclusies naar ons oordeel juist zijn, zijn hier geen belangen mee geschaad. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

39. Er is niet getoetst aan de meest recente versie van het CAR-II model, en er is niet getoetst aan art. 13 van het Meet- en rekenvoorschrift bevoegdheden luchtkwaliteit van 3 november 2006.

Reactie:

De emissies van het verkeer zijn berekend met GeoAir V1.41, blijkens het rapport overeenkomend met CAR II versie 5.0. CAR II versie 6.0 (en hoger) is medio april 2007 beschikbaar gekomen. Gezien de datum waarop gerapporteerd is, is de toepassing van CAR II V5.0 acceptabel.

Het is niet juist dat de emissiegetallen afgeleid zijn uit een andere versie van het model CAR II dan waarmee gerekend is. Dit is op geen enkele wijze uit het rapport af te leiden, en daarnaast technisch niet mogelijk, omdat het programma zodanig is opgebouwd dat de emissiegetallen onlosmakelijk verbonden zijn met de programmacode, zodat feitelijk altijd met de goede emissiegetallen gerekend wordt.

De emissies van de inrichting zijn doorgerekend met Pluim-Plus. Dit door TNO ontwikkelde computerprogramma is een implementatie van het Nieuw Nationaal Model (zie o.a. de inleiding van het rapport) en voldoet daarmee aan de vereisten van art. 13 van het Meet- en rekenvoorschrift bevoegdheden luchtkwaliteit. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

40. Niet zeker is dat de restemissie bij toepassing van een wasser vrijwel geheel uit fijn stof zal bestaan. Bij onderhoud zijn de wassers buiten werking. Andere bronnen van stof zijn ten onrechte buiten beschouwing gelaten.

Reactie:

Restemissie van stof na een wasser bestaat vrijwel geheel uit fijn stof (bron: Emissiefactoren van stof bij de op- en overslag van stortgoederen - Emissiefactoren voor fijn stof, W. Mulder, TNO-rapport R86/205, 10 april 1987). Daarnaast is grof stof is niet schadelijk voor de gezondheid en mag dus buiten beschouwing blijven. NO₂ en PM₁₀ van andere bronnen (verkeer) is bij de beoordeling betrokken.

Er is gerekend met een rendement van 80% voor de wasser. In het ECN-rapport "Fijn stof uit stallen, Berekeningen in het kader van het NSL" (Bleeker, Gies en Kraai) wordt in tabel 3.2 voor wassers (biowasser, chemische wasser of waterwasser) een reductiepercentage van 90% genoemd. De gehanteerde 80% achten wij hierdoor reëel en aan de conservatieve kant. Een ongereinigde emissie van 36 uur per jaar tijdens het onderhoud is zo gering dat dit nauwelijks invloed heeft op de luchtkwaliteit. Immers het aantal overschrijdingsdagen kan daarmee hooguit met 2 toenemen. Omdat het aantal overschrijdingen van de daggemiddelde concentratie maximaal 12 is komt het daarmee niet boven de grenswaarde van 35 dagen. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

Natuur/ecologie

41. Gaat er nog een toetsing op de Natuurbeschermingswet 1998 plaatsvinden? Gelet op de verknochtheid van de besluitvorming inzake de Wet milieubeheer en de Natuurbeschermingswet kunnen beide beoordelingen niet onafhankelijk gedaan worden. Verzoek deze te integreren. Zolang hierover geen duidelijkheid bestaat over de aanvraag om vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet dient de vergunning te worden aangehouden.

Reactie:

Voor de onderhavige vergunning is geen aanhoudingsplicht als er (nog) geen vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet nodig is. Bovendien is voor onderhavige inrichting geen vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet nodig (zie § B.3 van dit besluit). Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

42. Er is geen rekening gehouden met op korte afstand gelegen natuurgebieden (Natura 2000-gebied Waddenzee op minder dan 1,5 kilometer en Ruidhorn, eigendom van Natuurmonumenten op ca. 2.500 meter).

Reactie:

Het Natuurgebied Ruidhorn (sinds 1994 bezit van Natuurmonumenten) betreft een gebied met een brak-zout milieu gelegen op een kalkrijke poldervaaggrond, die voornamelijk uit zavel bestaat. Dit gebied en de Waddenzee kunnen niet als verzuringsgevoelig worden aangemerkt, en zijn dan ook ingevolge de Uav niet aangewezen als verzuringsgevoelig. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

43. Op basis van indicatief onderzoek is geconcludeerd dat geen ontheffing in het kader van de Flora- en faunawet nodig is. Daar het onderzoek indicatief is en de resultaten hiervan niet bij de stukken ter inzage zijn gelegd, wordt deze conclusie niet gedragen door het onderzoek.

Reactie:

Het bedoelde indicatieve onderzoek betreft een niet op schrift gestelde beoordeling van de locatie. Wij hebben de aanvrager op de hoogte gebracht van de bepalingen van de Flora- en faunawet, en geadviseerd contact op te nemen met het LNV-loket. Nodige bepalingen ingevolge de Flora- en faunawet

zullen aan een (eventuele) ontheffing worden verbonden (er is bestaat geen formele koppeling tussen de Flora- en faunawet en de Wet milieubeheer). Gelet op de locatie-aspecten zien wij geen redelijke aanleiding hieromtrent bepalingen aan de vergunning te verbinden. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

44. De gebrekkige aandacht voor het beschermd natuurgebied de Waddenzee is zeer zorgelijk. Voldoende milieukwaliteit is in het gebied ten noorden van Uithuizen, wat tot de overgangszone tussen land en wad behoort, van belang voor het overleven van diverse insecten en vogels. Emissies van ammoniak kunnen deze soorten schaden. Hieraan wordt in de ontwerpvergunning ten onrechte voorbij gegaan, waardoor onder meer strijdigheid met de Flora en Faunawet dreigt te ontstaan.

Reactie:

De effecten op de Waddenzee zijn voor wat betreft de ammoniakdepositie toelaatbaar. Dit blijkt uit de toetsing ingevolge de Natuurbeschermingswet en de Wet ammoniak en veehouderij (§§ B.3 en C.3.6 van deze overwegingen). Of het initiatief in verband met de Flora- en Faunawet toelaatbaar is, zal bij een eventuele ontheffing ingevolge deze wet worden beoordeeld. Aangezien er tussen (eventuele nodige) ontheffing ingevolge de Flora- en faunawet en de vergunning ingevolge de Wet milieubeheer geen koppeling is, en wij geen reden zien aanvullende bepalingen in deze vergunning op te nemen (zie § B.3 van deze overwegingen) is deze vergunning niet in strijd met de Flora- en faunawet. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

45. Het kustgebied van Valom tot Pieterburen hoort bij het Waddengebied en zou eigenlijk een natuurreservaat moeten zijn.

Reactie:

De begrenzing van het Waddenzeegebied dat Staatsnatuurmoment is, is bij de aanwijzing ingevolge de Natuurbeschermingswet vastgelegd. Een heroverweging van deze grenzen valt buiten de kaders van dit besluit (dit geldt ook voor de begrenzing van het Waddenzeegebied dat is aangewezen ingevolge de Habitat- en de Vogelrichtlijn). Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

Geluid

46. De conclusies voor wat betreft de maximale geluidniveaus stoken niet met de bij de aanvraag gevoegde akoestische rapportage.

Reactie:

In de considerans bij het ontwerp van dat besluit was inderdaad abusievelijk vermeld dat de voorkeursgrenswaarde in de dag wordt overschreden, terwijl dit de nacht betreft. Dit is hersteld (zie § C.3.1), hiermee is aan deze zienswijze tegemoet gekomen.

47. Bij de normstelling in voorschrift 2.1 wordt de richtwaarde uit de Handreiking bij een woning van derden overschreden. Hierdoor wordt de omgeving onvoldoende beschermd tegen geluidhinder.

Reactie:

Op een van de referentiepunten bedraagt de norm in de nachtperiode 41 dB(A). Dat dit hoger is dan de richtwaarde is niet relevant omdat dit punt geen te beschermen object is. Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau bij de nabijgelegen woningen bedraagt ten hoogste 33 in de dag-, 31 in de avond en 24 dB(A) in de nachtperiode. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

48. Niet is duidelijk waarom voor de normstelling voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau is gekoppeld aan de controlepunten en die voor het L_{Amax} aan de woningen. De geluidsbelasting is ten onrechte vastgelegd op controlepunten dicht bij de inrichting. Niet is aangetoond waarom de geluidbelasting bij woningen moeilijk kan worden gemeten. Geluidsmetingen aan gevels zijn eerder regel dan uitzondering. Controlepunten dicht bij de inrichting geven geen inzicht in de geluidsimmissie bij woningen noch over de geluidshinder.

Reactie:

De langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus kunnen bij woningen slecht worden gemeten omdat de betreffende niveaus relatief laag zijn (ten hoogste 33 dB(A) in de dagperiode, 31 dB(A) in de avondperiode en 24 dB(A) in de nachtperiode). Hierdoor zijn voor de geluidsbelasting op de dichterbij het bedrijf gelegen referentiepunten waarden vastgelegd, die corresponderen met de bij de woningen te stellen grenswaarden. Dit is in het ontwerp van dit besluit reeds aangegeven.

Omdat zich bij de maximale geluidniveaus hogere waarden voordoen, kunnen deze wel bij de woningen worden gemeten en is de toepassing van referentiepunten niet nodig. Met de betreffende voorschriften

kan ontoelaatbare geluidhinder in voldoende mate worden voorkomen. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

49. De akoestische gevolgen van laden van varkens worden onderschat. Hierdoor is het akoestisch rapport is niet representatief.

Reactie:

Het laden van varkens is in het akoestisch rapport geprognoseerd met een bronvermogen van 99,4 dB(A) en een bedrijfsduur van 1 uur in de nacht- en 1 uur in de dagperiode. Voor de maximale geluidsniveaus is een bronvermogen van 114,4 dB(A) gehanteerd. Wij zijn van oordeel dat deze prognose representatief is voor de betreffende activiteiten. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

50. In de aanvraag ontbreekt de datum waarop het akoestisch rapport is geactualiseerd.

Reactie:

Deze datum staat in het rapport zelf en is 10 november 2006. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

51. Er bestaan twijfels over het akoestisch rapport, met name omdat het rapport uitdrukkelijk buiten de vergunning wordt gehouden.

Reactie:

Met het bij de aanvraag gevoegde akoestisch rapport is de geluidsbelasting van de inrichting geraamd. De in deze vergunning gestelde geluidsvoorschriften zijn hierop geënt. Wanneer het rapport deel uit zou maken van de vergunning zouden alle hierin opgenomen specificaties bindend zijn voor de vergunninghouder, hetgeen onnodig belastend zou zijn. Dit doet niets af aan de kwaliteit van het rapport. Zie ook onze reactie op zienswijze nummer 10. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

BREF/BBT

52. Ten onrechte wordt, met verwijzing naar een uitspraak van de ABRvS (nr. 200409343/1, 1 juni 2005), aangenomen dat de chemische luchtwasser met een verwijderingsrendement van tenminste 70% kan worden aangemerkt als BBT. Deze worden niet genoemd in de BREF.

Reactie:

In de BREF voor de intensieve veehouderij worden chemische luchtwassers al wel genoemd, maar (nog) niet aangemerkt als BBT. In vergelijking met de BBT's van de BREF gaat een stal met een luchtwasser verder dan BBT. Het stalsysteem voldoet aan de grenswaarde van het Besluit huisvesting. Tevens wordt voldaan aan de emissiegrenswaarde van 1.1 kg NH₃/dierplaats/jaar zoals genoemd in de Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij, VROM, 25 juni 2007. Hierdoor kan de voorgenomen luchtwasser worden aangemerkt als BBT. Daarnaast is het zo dat de BREF's slechts als richtinggevend moeten worden beschouwd. Of iets als BBT is aan te merken moet altijd per situatie worden beoordeeld. Deze zienswijze nemen wij niet over.

53. Met de milieugevolgen van de luchtwasser (spuiwater, energieverbruik) is onvoldoende rekening gehouden.

Reactie:

In § C.3.8 van de overwegingen is toegelicht dat het spuiwater onder de bepalingen van de Meststoffenwet kan worden afgevoerd. In § 9.4 van de voorschriften zijn voorschriften opgenomen met betrekking tot een veilige opslag van dit spuiwater, het verbod dit te lozen op de mestkelder, riool, oppervlaktewater of bodem en de registratie van de afvoer. Hiermee is naar ons oordeel, voor zover dit in deze milieuvergunning mogelijk is, voldoende rekening gehouden met milieu-aspecten van het spuiwater. Deze zienswijze nemen wij niet over.

54. Ruweiwitgehalten en fosforgehalten in voer zijn niet betrokken in de overwegingen.

Reactie:

In Nederland wordt het stikstof- en fosfaatgehalte van het diervoer geregistreerd op grond van het Uitvoeringsbesluit meststoffenwet. Deze gehalten worden gebruikt om het verlies aan nitraat en fosfaat te bepalen voor de toetsing aan de gebruiksnormen van de Meststoffenwet. Hiermee worden de voerstrategieën uit de BREF voor de intensieve veehouderij toereikend toegepast. Deze zienswijze wordt niet door ons overgenomen.

55. Aangezien niet op alle punten aan BBT wordt voldaan, wordt ten onrechte aangenomen dat de vergunning ingevolge de IPPC-richtlijn kan worden verleend.

Reactie:

De IPPC-richtlijn is volledig geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. Daarin is in artikel 8.11 lid 3 de eis gesteld dat de inrichting moet voldoen aan de BBT. Aangezien naar ons oordeel op alle punten sprake is van BBT (zie § C.3.11 van deze overwegingen), kan de vergunning ingevolge de Wet milieubeheer worden verleend. Deze zienswijze is ongegrond.

Afvalwater

56. Afvalwater wordt met de mest verspreid. De vergunninghouder heeft geen landbouwgronden waarover dit kan worden verspreid. Ten onrechte zijn voor de toepassing van mest geen voorschriften aan de vergunning verbonden.

Reactie:

Het hebben van eigen landbouwgrond is voor de verspreiding van mest niet nodig, daar deze aan andere grondbezitters kan worden verkocht, of direct op hun gronden kan worden verspreid. Dit alles moet met inachtneming van daarop van toepassing zijnde regels (voor o.a. wat betreft uitrijregels, gebruiksruimte voor mest, -stikstof en -fosfaat en administratie) plaatsvinden. Dit valt buiten de kaders van de Wet milieubeheer. Aan voorschrift 1.4.1 is een bepaling toegevoegd dat de vergunninghouder producten die (onbedoeld) van transportmiddelen op de weg raken, moet verwijderen, voor zover dit gevaar, schade of hinder kan opleveren. Hiermee is voor dit onderdeel tegemoetgekomen aan deze zienswijze. Voor het overige wordt deze zienswijze niet door ons overgenomen.

57. Omdat hemelwater wordt geloosd op de nabijgelegen sloot, en dit ammoniak kan opnemen is een Wvo-vergunning nodig. Daar niet gelijktijdig een aanvraag om een Wvo-vergunning is ingediend dient de aanvraag buiten behandeling te blijven (art. 8.30 lid 2 Wm).

Reactie:

De aanvraag om Wvo-vergunning is weliswaar niet gelijktijdig ingediend met de aanvraag om de milieuvergunning, maar aangezien het bevoegde gezag voor de Wvo-vergunning later (bij brief van 9 maart 2007) heeft aangegeven dat een Wvo-vergunning niet nodig is, staat (met terugwerkende kracht) vast dat art. 8.30 Wm niet van toepassing is. Deze zienswijze wordt door ons niet overgenomen.

58. Ten aanzien van het aspect waterbesparing is uitsluitend gekeken naar het waterverbruik van de dieren. Het waterverbruik voor bijvoorbeeld de ontsmetting en reiniging van de stallen, mestkelders, spoelplaats, vrachtauto's en kadaverplaats alsmede spuiwater is buiten beschouwing gelaten. De genoemde maatregel tot het regelmatig opsporen en repareren van lekken is hierin niet opgenomen. Ten onrechte zijn geen voorschriften gericht op waterbesparing opgenomen. Niet wordt voldaan aan de BBT voor wat betreft het aspect water.

Reactie:

In § 17 van de voorschriften zijn voorschriften gericht op waterbesparing opgenomen. Voorschrift 1.1.6 heeft o.a. betrekking op het opsporen en repareren van lekkages. Hiermee wordt naar ons oordeel voor het aspect (afval)water voldaan aan BBT (zie ook §§ C.3.9 en C.3.11 van deze overwegingen). Deze zienswijze is hiermee door ons overgenomen.

59. Met voorschriften voor een mestdichte opslagruimte is niet voldaan aan BBT voor de opslag van mest, met name lekkagedetectie, de kunststof- of drijvende afdekking zoals bij een lagune zijn niet of onvoldoende in de voorschriften opgenomen.

Reactie:

In de 'Oplegnotitie bij de BREF voor de intensieve pluimvee- en varkenshouderij' d.d. 30 juli 2007 is aangegeven dat het voldoen aan het Besluit mestbassins, toepassing van BBT betekent voor de opslag van vloeibare mest. Aangezien de voorschriften voor de opslag van mest in deze vergunning in overeenstemming zijn met het Besluit mestbassins, is er voor dit aspect sprake van BBT. Er is geen sprake van een lagune en daarmee is er geen kunststof- of drijvende afdekking. Deze zienswijze wordt door ons niet overgenomen.

Besmettingsgevaar

60. Er is ten onrechte geen rekening gehouden met besmettingsgevaar voor veehouderijen in de omgeving, en dan met name voor de wachtstierenstal op ca. 300 meter van de inrichting. De vergunning moet hierdoor worden geweigerd, dan wel moeten in verband met dit aspect nadere voorschriften aan de vergunning worden verbonden.

Reactie:

Besmettingsgevaar wordt in de eerste plaats geregeld in de wetten betreffende diergezondheid (Gezondheids- en welzijnswet voor dieren en Veewet, met aanhangende besluiten en regelingen).

Aanvullend kan er wel een toetsing plaatsvinden in het kader van de Wm-vergunning. Terecht is daarom aangehaald dat dit onderwerp bij de bescherming van het milieu moet worden betrokken. Het is vaste jurisprudentie dat met besmettingsrisico's die worden veroorzaakt door bijzondere gevoeligheid bij de beoordeling of sprake is van onaanvaardbare nadelige gevolgen voor het milieu geen rekening kan worden gehouden. Hierdoor kan de vergunning vanwege besmettingsrisico's die niet hoog zijn vanwege de kans (hierbij merken wij op dat verkeer van- en naar de inrichting de wachstierinstal niet passeert, dit is aanvullend in een voorschrift opgenomen) maar vanwege de gevolgen (die verband houden met de specifieke gevoeligheid van deze inrichting) niet zonder meer worden geweigerd.

Bij de beoordeling merken wij op dat de aanvraag om een milieuvergunning voor de wachstierinstal dateert van 16 november 1998. De betreffende vergunning is verleend op 16 maart 1999. Destijds waren er twee aanvragen Van de aanvrager van de onderhavige vergunning, met de zelfde indieningsdatum: de onderhavige en een aanvraag ten westen van de onderhavige locatie en ten westen van het perceel Emmaweg 15, tegenover de huidige wachstierinstal op nr. 17. De bouw van de wachstierinstal is tot standgekomen met een 'planologische ruil' met het perceel tegenover nr. 17. De aanvraag voor de milieuvergunning voor de varkenshouderij tegenover nr. 17 is hierbij ingetrokken. De aanvraag voor de onderhavige vergunning is altijd blijven bestaan. De drijvers van de wachstierinstal hebben het risico van besmetting van de (mogelijk nog op te richten onderhavige) varkenshouderij destijds niet zodanig groot bevonden, dat dit hen er van heeft weerhouden de wachstierinstal op de locatie op te richten. Indien de drijvers van de wachstierinstal niet wisten dat de aanvraag voor de onderhavige varkenshouderij nog aanwezig was, stellen wij vast dat niet het nodige is gedaan hierover de nodige informatie te verstrekken. Vanwege bovenstaande achten wij onvoldoende gronden aanwezig de vergunning om reden van risico's vanwege besmetting te weigeren.

Door de drijver van de wachstierinstal op het perceel Emmaweg 17, is verzocht de volgende bepalingen aan de vergunning te verbinden:

- a. Slechts varkens aanvoeren die op het bedrijf van herkomst op nader te specificeren ziektes getest zijn;
- b. Dit betekent tevens het gebruik van quarantainestallen tussen locaties, volgens all in all out systemen en minimale quarantaine perioden van 28 dagen.
- c. Transport van varkens in ziektevrrije overdrukcontainers.
- d. Vrachtwagens voor de aanvoer van voer en varkens rijden van bedrijf van herkomst waar geladen is rechtstreeks naar het afleveradres in Uithuizen. Geen tussenstops en bij- of afladen op andere veebedrijven.
- e. Stallen met geconditioneerde luchtvoorziening met virusfilters en luchtontsmetters (luchtwassers zijn uit milieuoverwegingen al in de conceptvergunning opgenomen) zowel voor inkomende als uitgaande lucht.
- f. Kadavers opslaan in gekoelde afgesloten ruimtes.
- g. Medewerkers van varkensbedrijven niet in aanraking met vee buiten hun eigen locatie.
- h. Controles vooraf op het aangevoerde voer ten aanzien van mogelijke ziektekiemen en overdragers van ziekten.

Met betrekking tot bovenstaande verzoeken merken wij op dat de aspecten waarop deze verzoeken betrekking hebben in de eerste plaats uitwerking vinden in wetgevingskaders buiten de Wet milieubeheer (Gezondheids- en welzijnswet voor dieren en Veewet en aanhangende besluiten en regelingen). Dit neemt echter niet weg dat een voor een aantal aspecten nog (aanvullende) bepalingen in deze vergunning kunnen worden opgenomen. Per verzoek wordt hieronder aangegeven in hoeverre wij hier gevolgen voor de vergunning aan verbinden.

- a. Bij biggenproducerende bedrijven vindt een maal per 14 dagen een algehele bedrijfscontrole plaats door een erkende dierenarts. Wij zien geen redelijke aanleiding in aanvulling op bestaande regelgeving en werkwijzen (afgezien van het punt dat dit buiten de Wm is geregeld) bepalingen hieromtrent aan de vergunning te verbinden.
- b. Afgezien van het feit dat de vergunninghouder niet kan bepalen dat aan te leveren biggen elders voorafgaand aan de levering in quarantaine worden gehouden, achten wij het niet redelijk in deze vergunning, in aanvulling op de hiervoor geldende regelgeving (de Diervoeder Hygiëne Verordening), te bepalen dat de biggen elders vooraf in quarantaine moeten worden gehouden.
- c. Afgezien van het feit dat de vergunninghouder geen (onweerlegbare) invloed kan uitoefenen op de wijze van transport van de varkens, achten wij het niet redelijk en -nodig in aanvulling op de